

EDVARD GRIEG

DEN 9. SEPTEMBER 1907

VED BISÆTTELSEN.

FØR TALEN.

(Folketone, for Mandskor komponeret af Edvard Grieg).

Den store hvide Flok vi se,
som tusind Bjerge fuld' af Sne,
med Skov omkring af Palmesving
for Thronen. Hvo er de?
Det er den Helteskare, som
af hin den store Trængsel kom,
og har sig toed i Lammets Blod
til Himlens Helligdom.
Der holde de nu Kirkegang
med uophørlig Jubelklang
i høie Kor, hvor Gud han bor,
blandt alle Englers Sang.

EFTER TALEN.

(Til Musik for Mandskor, komponeret af Edvard Grieg).

Stille nu!	Folkets Sjæl
Sus af Tonevinger	aanded i hans Sange,
over Baaren svinger,	kunde derfor fange
— o lytter nu!	hver enkel Sjæl!
Dæmpet Mestrens Toner	Folkets Fryd og Smerte
svæver om os og forsoner	dirred i hans ømme Hjerte
med Dødens Gru!	— ja, Folkets Sjæl!

Stille nu!
Sus af Tonevinger
over Baaren svinger,
— o stille nu!
Takkens Ord, det ringe,
vi af fulde Hjerter bringe,
o, Mester nu!

Johan Bøgh.

I KAPELLET.

Jeg ved mig en Søvn i Jesu Navn,
den kvæger de trætte Lemmer,
der redes en Seng i Jordens Favn,
saa moderlig hun mig gjemmer,
min Sjæl er hos Gud i Himmerig
og Sorgerne sine glemmer.

Jeg ved mig en Morgen lys og skjøn,
der synges i Livsens Lunde;
da kommer han Guds velsigned' Søn
med lystelig' Ord i Munde,
da vækker han os af Søvne op
alt udi saa sæle Stunde.

Musik: »Det er min deiligste Tanke«, komponeret af Edvard Grieg.

Nu er den stilnet den tunge Strid,
og Freden har kysset din Pande;
nu Aanden har løftet sin Vinge hvid,
steg mod de ukjendte Lande.

Saa vender du hjem til vor Moders Fang,
— saa hastelig Aarene rinde!
Vær signet og takket for sidste Gang!
signet dit elskede Minde!

F.

FRA KAPELLET.

At sige Verden ret Farvel
i Livets Gry og Livets Kvæld
er lige tungt at nemme;
det lærtes aldrig her paa Jord,
var, Jesus, ei du i dit Ord
hos os, som du er hjemme.

Kom i den sidste Nattevagt
i en af mine Kjæres Dragt,
og sæt dig ved min Side;
og tal med mig som Ven med Ven,
om hvor vi snart skal sees igjen
og glemme al vor Kvide.
